

Scântea pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 66 (318) * Miercuri 1 Sept. 1954 * 4 pag., 15 bani

SUCCES IN NOUL AN ȘCOLAR!

Cucerți comoara științei

de Acad. Prof. ȘTEFAN VENCOV
— Prim secretar al Academiei R.P.R. —

În viața oamenilor din toate vremurile, nevoia de a cunoaște lumea înconjurătoare cu nenumăratele ei aspecte, a jucat un rol de seamă.

Întotdeauna, ansamblul acestor cunoștințe, căpătat cu multă muncă — știința într'un cuvânt — a servit la îmbunătățirea continuă a vieții, la ușurarea luptei oamenilor cu natura, la stăpânirea și folosirea forțelor sale.

Această comoară adunată cu trudă de generațiile ce ne-au precedat, o cunoaștem și ne-o însușim în școală. Trebuie să știți că munca aceasta începe chiar din prima zi de școală.

Sărguința, marea răbdare și perseverența vă vor ajuta să deschideți poartea grea a înțelegerii lumii și societății în care trăim.

Pentru acest nou an școlar, fiind convins că prin munca voastră veți deveni oameni folositori în scumpa noastră țară, eu vă doresc din toată inima, cel mai deplin succes.

Respectați munca profesorilor voștri

Acasă la mine, pe masa de lucru, se poate vedea oricând un teanc de manuale școlare, caiete cu notițe, însemnări din reviste, jurnale. Vă veți întreba desigur ce nevoie mai am eu să studiez când sunt profesor? Și totuși foarte adesea mă aplec asupra manualelor și citesc lecție cu lecție ca oricare școlar. Același lucru îl face oricare profesor al vostru. Știința nu stă pe loc, ea se îmbogățește an cu an. Profesorii citesc și-și îmbogățesc cunoștințele tocmai pentruca să vă transmită cele mai noi cuceriri ale științei.

Pentru strădania lor, voi școlarii, dați tot respectul profesorilor voștri.

Mihail NICULESCU
Inv. emerit al R.P.R.
dir. Școlii de 7 ani nr. 55
București

Salutul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor

adresat pionierilor și școlarilor cu ocazia deschiderii noului an școlar

Azi se deschide noul an școlar. S'a sfârșit și vacanța de vară din anul acesta cu zile pline de veselie. Unii dintre voi ați colindat munții, alții v'ați scăldat în mare și toți v'ați bucurat de frumusețile minunatei noastre patrii. Acum, odihniți și cu forțele împropățate, pășiți din nou pragul școlii voastre dragi.

Mulți poate că nici nu vă veți recunoaște școlile. În multe sate și orașe în locul vechii școli veți găsi acum o clădire nouă din cărămidă, cu ferestrele inundate de lumină. Este școala voastră nouă. În alte părți clasele au fost lărgite, laboratoarele îmbogățite. Toate acestea s'au făcut prin grija nemărginită a partidului și guvernului nostru. Astăzi în țara noastră se pune mare preț pe învățatură și de aceea nu se precupește nimic pentruca voi, fiii ai oamenilor muncii, să urcați tot mai sus pe scara luminoasă a științei.

Nimic din toate acestea nu se face în țările capitaliste. Acolo, în loc să se clădească școli noi, se închid și cele existente. Bani, din care ar trebui să se cumpere cărți, aparate pentru laboratoare, să se renoveze școlile, sunt folosiți pentru fabricarea de tunuri și de alte arme ucigașe. Acolo prima zi de școală nu este o sărbătoare. Cea mai mare parte din copii nici nu știu că ar exista o asemenea zi, deoarece n'au pășit niciodată în școală. Pe ei i-au sortit capitaliștii să rămână toată viața în întunericul neștiinței.

Pentru voi însă începutul noului an școlar e un prilej de bucurie nestăvilită. Și nici n'ar putea să fie altfel când toate condițiile vă sunt create ca să vă puteți lumina mințile să deveniți cunoscătorii și stăpânii celor mai înalte cuceriri ale științei. Voi știți prea bine că pentru a ajunge acolo, e nevoie de multă muncă și perseverență, că știința nu se însușește într'o zi, două. Trebuie mai întâi să cunoașteți profund limba poporului nostru,

limba română. Ea vă va ajuta să înțelegeți gândurile și sentimentele poporului nostru, vă va da putința să vă însușiți bazele științelor. Istoria poporului nostru vă va face cunoscut trecutul de luptă, aspirațiile de veacuri ale poporului pentru libertate și un trai fericit. Studiarea tot mai adâncă a limbii ruse vă va ajuta să cunoașteți uriașele cuceriri ale minunatului popor sovietic, să cunoașteți patria sovietică, țara constructorilor comunismului.

Matematica, această „cheie” a tuturor științelor, trebuie deasemeni însușită temeinic de fiecare dintre voi. Nu există sector de activitate științifică unde să nu te întâlnești cu matematica.

Dar însușirea științei nu înseamnă numai cunoașterea din carte a tuturor regulilor, teoremelor și legilor. Trebuie totodată să te pricepi să folosești cunoștințele căpătate în viața de toate zilele. E nevoie așa dar, să vă însușiți priceperea aplicării în practică a tuturor cunoștințelor căpătate la lecții. Această deprindere o puteți căpăta în laboratoarele școlilor, pe loturile școlare de experiențe, în cercurile pe materii.

Fără îndoială că pentru a putea face toate acestea e nevoie de străduință, de interes, de dragoste pentru învățatură. E nevoie ca fiecare dintre voi să se străduiască să devină fruntaș la învățatură, să respecte învățătorii, profesorii care vă îndrumă pașii pe calea științei. Utemiștii, frații voștri mai mari, vă urează deplin succes în noul an școlar și vă îndeamnă să răspundeți din inimă chemării partidului: „Pionieri și școlari! Insușiți-vă cu hărnicie și dărzenie cunoștințele! Păstrați cu strictețe disciplina școlară, respectați pe profesorii și învățătorii voștri și pe cei mai în vârstă ca voi! Luptați pentru a obține succese tot mai bune la învățatură!”

COMITETUL CENTRAL
AL

UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

CÂNTEC pentru patria mea

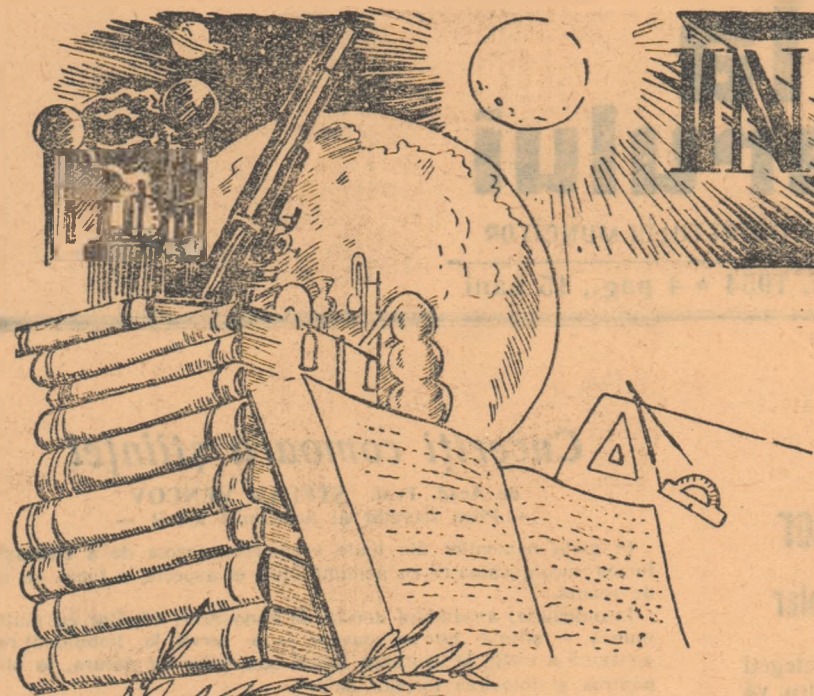
Mândră ești, patria mea,
o floare, ca o stea.
Mi-ai pus la cingătoare
un cald de pe ogoare,
mi-ai dat sprijin munca noastră
așteptate și mâinile,
să aromească 'n case
sări și calde pâinile!
Mă'n văi scăldate'n soare,
măntul câmpului,
zăpadă sclipitoare,
vânturile bumbacului,
mă'n cărunte culmi de munte
mă'n jos la Dunăre,
mă'n argintul undei
duc bogățiile.
Mă'n larg năvoadele.
Venind spre mal icnesc,
mă'n gurgăni apei roadele,
mă'n un câșot pescăresc...

Mândră ești, bogată foarte
cu holde'nalte.
Cu toți-o să muncim,
museștea să-ți sporim!

Olga IANCU
cl. VII
comuna Blejoi
regiunea Plocești

Fotomontaj de: GR. PREPELIȚĂ și A. CALISTRAT

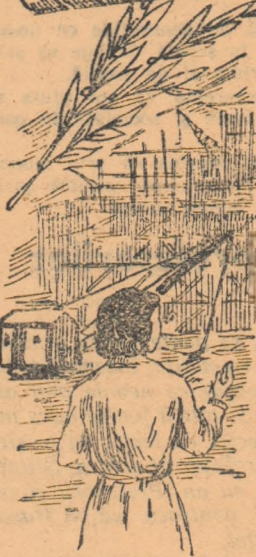

IN ȘTIINȚĂ ȘTIINȚĂ

PRINTRE MARILE CUCERIRI ALE OMULUI, LA LOC DE FRUNTE, STA FĂRA INDOIALA ȘTIINȚA. CU AJUTORUL EI OMUL SCHIMBA NATURA, AFLA TAINILE ASTRELOI, SILEȘTE PAMÂNTUL SA DEA ROADE INZECITE. ȘTIINȚA DESCHIDE DRUM LARG PROGRESULUI ȘI FERICIRII OMULUI.

Cum s'a creiat merinosul de Palas

de Dr. N. I. TEODOREANU
Membriu corespondent al Academiei R.P.R.

Din timpuri străvechi, creșterea oilor a fost o ocupație de căpătâi a poporului nostru. Omul primitiv, în vremuri ce se pierd în negura veacurilor și a mileniilor, folosea, pentru a-și acoperi trupul, pieile animalelor, scoarța unor arbori, mușchii. Acum 10-15 mii de ani omul a trecut la folosirea plantelor vegetale: urzica, inul, cânepa, iar mai târziu omul începe să folosească lâna de oaie pentru a-și face îmbrăcămintea.

Oaia este un animal cu producții felurite dar toate deosebit de valoroase: lâna, lapte, carne, piei, blănițe, seu. De bună seamă însă, din toată această varietate de produse primul loc îl ocupă lâna. Prin însușirile sale fizice și tehnologice ca: greutate mică, elasticitatea firului, durabilitatea îndelungă, lâna alcătuiește cea mai valoroasă materie primă pentru industria de țesături și confecții. Deosebit de însemnat pentru industria alimentară este laptele de oaie. El se transformă în: iaurt, lapte acru, telemea, cașcaval, brânză de burduf, de puțină, etc. Carnea este consumată de populație pe scară întinsă, seul este folosit în industria săpunurilor și lumânărilor. Chiar și bălegarul este folosit fiind un excelent îngrășământ pentru sol.

Cu toate acestea, în trecut, creșterea oilor nu s'a bucurat de atenția cuvenită. În țara noastră erau răspândite oi cu lâna groasă (țurcane, stogoșe) nemeliorate care produceau lâna puțină și de calitate inferioară. Să vă dau un exemplu lămuritor: Deși în țara noastră se găseau mii și zeci de mii de oi, numai

în anul 1936 s'a importat 4.716.000 kgr. de lâna în valoare de 1.325.440.000 lei.

Abia acum, în anii puterii poporului creșterea oilor se bucură de toată atenția, folosindu-se metode științifice de creștere și experiența prețioasă a crescătorilor sovietici.

În cele ce urmează vreau să vă istorisesc cum a luat naștere „Merinosul de Palas”. Merinosul este cel mai de seamă reprezentant al oilor cu lâna fină, „lâna de aur” cum se mai spune. M'am gândit să folosesc merinosul spre a transforma rasele de oi indigene cu lâna groasă, în oi cu lâna fină, mătăsoasă, de calitate superioară. Așa s'a născut merinosul de Palas. La această operă am lucrat mai bine de 27 de ani. Dela început, adică prin anul 1925 mi-am propus să creiez o oaie asemănătoare cu merinosul Rambouillet, care să producă cel puțin 5,5 kg. lâna la o tunsoare, iar lâna să fie subțire, bine ondulată, mătăsoasă, trainică și elastică. La baza formării rasei merinos de Palas au stat principiile micuriniște: legătura de nezdruccinat între mediu și organisme animale.

Prima mea grijă a fost aceea de a îmbunătăți condițiile de viață: hrană, îngrijire, adăpost. Toate oile existente s'au dezvoltat în condiții bune. Apoi a început o muncă grea și migăloasă: încrucișarea cu berbeci merinos Rambouillet și Leutervitz însoțită de o selecție creatoare foarte minuțioasă atât individuală cât și după transmiterea caracterelor la urmași. Rând pe rând oile care vedeau trăsături inferioare erau eliminate din crescă-

torie. Așa am reușit să obțin merinosul de Palas. Mai târziu am aflat că independent de mine metode asemănătoare întrebuițate și academicianul M. F. Ivanov în U.R.S.S. Eram deci pe drumul cel drept pe drumul științei adevărate.

Astăzi această rasă de oi produce la o tunsoare 6,5 kg. lâna fină, are o greutate de peste 60 de kg. Prin calitățile sale merinosul de Palas este cea mai valoroasă rasă de oi din țara noastră. Dar o rasă de animale trebuie să fie mereu îmbunătățită. Împreună cu alți colaboratori ai Institutului de Cercetări Zootehnice lucrez mai departe la perfecționarea merinosului de Palas, spre a-i spori și mai mult productivitatea. Și noi vom realiza de bună seamă acest gând al nostru.

Știința înaintată sovietică ne sprijină pas cu pas.

Ce să vă spun oare în încheiere? În orice muncă știința cu puterea ei de neînvins te îndrumă totdeauna pe calea cea bună. Trebuie numai să ai multă, multă răbdare și perseverență, dragoste pentru știință. Numai astfel poți urca treaptă cu treaptă scara ce duce spre marile adevăruri ale cunoașterii, spre fericirea omului.

Cheia progresului și a bunăstării

de Prof. Arhitect R. BORDENACHE
Director al Institutului Proiect-București

Copii ați auzit de Luigi Strenati?

A fost un copil sărac și câștigat care nu s'a bucurat viața plină de bucurii pe care o aveți voi. De mic copil și câștigat cu multă trudă pe ea. Deși ar fi vrut să învețe să cunoască cât mai multe, pentru că n'a avut bani n'a putut să meargă la școală. A întrecut ucenic la un zidar și după ani de amară ucenicie, Luigi a deprins meșteșugul greu al zidarului.

23 August 1944! Munca a devenit liberă fel ca oamenii și s'a transformat din rușine cinste. Luigi a început să citească din cărți despre măiestria zidarilor din marea țară de Răsărit, despre meșterul zidar Orlov... Luigi le-a răsfoit în multe nopți filă după filă, și făcut schițe, socoteli. În mintea tânărului zidar a încolțit un gând îndrăzneț. Puțin după aceea a început și el să aplice metodele de lucru în slova cărții, cu pricepere, cu sârmă înțâ. Curând a ajuns cunoscut de țara și țară!

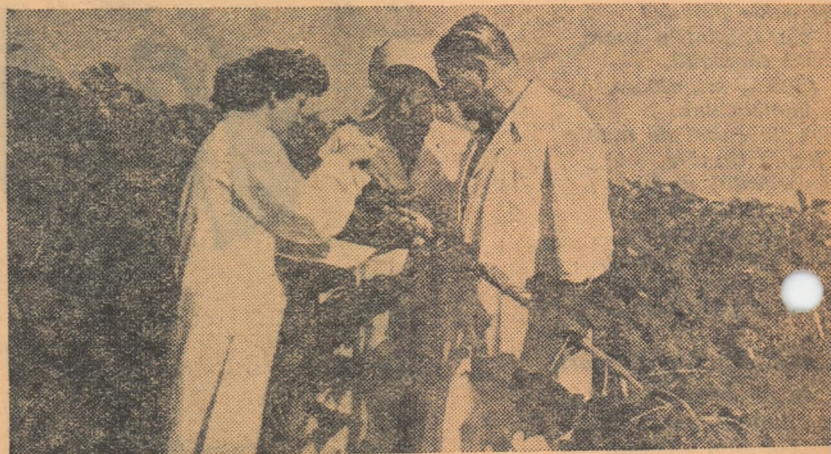
Acum Luigi Strenati ucenicul umil din trecut este trimis de partid să învețe la școală înalte să-și însușească cele mai noi realizări ale științei!

Văși putea spune multe lucruri despre seria noastră a arhitecților și a constructorilor. Numai adâncind zi de zi, ceas de ceas, curiozitatea științei, numai având întotdeauna ajutor neprețuit al U.R.S.S., s'au putut ridica în țara noastră în acești ani, construcții uriașe care înainte nici nu puteam visa: „Căminul Scânteii”, hidrocentrale, zeci de fabrici și uzine, blocuri muncitorești, parcuri...

Toate acestea sunt posibile numai prin știință. De multe ori poate un calcul din meniul matematicii vi s'a părut ceva greu și atâta tot. Căți dintre voi v'ați gândit odată că din aceste calcule se vor naște uriașe construcții asemenea palatelor vrăjite din povești?

În știință stă întotdeauna puterea. Știința munca, dragi copii, sunt cheile cu care deschide poarta fericirii omului liber, poartă progresului.

Pentru recolte îmbelșugate

Câte procese chimice nu au loc în viața unei plante! Studiindu-le și cercetându-le, omul de știință caută mijlocul de a influența în așa fel planta încât să dea rod tot mai bogat.

În fotografie: academicianul Eugen Macovschi făcând cercetări la culturile de floarea soarelui.

PUTTEREA NOASTRĂ

Așa cum ne-a învățat Miciurin

Grădinarilor dela Palatul pionierilor din Orașul Stalin le e deopotrivă de drag să lucreze în orice parte a grădinii. Dar oricine vine, mai întâi și mai întâi se îndreaptă spre parcela povârniță, dela marginea locului experimental. Nu știți de ce? Dacă priviți cu atenție și dacă vă pricepeți veți recunoaște vrejuri de pepeni și dovleci. Acum desigur, înțelegeți. E singura grădină din Orașul Stalin unde sunt cultivați pepeni. Clima din acest oraș dela poalele munților nu e potrivită deloc pentru această plan-

pepenii vor fi buni de recoltat.

Și astăzi Gelu Olteanu și Puiu Petru au dat fuga la parcelă să cerceteze, cum au crescut pepenii.

Dar în aceeași zi au avut și alte bucurii. Au desgropat cartofii.

— Oho! Ia te uită aici! și ținând într-o mână cartofii iarovizați și semănați în cuiburi așezate în pătrat, iar în cealaltă cartofi semănați după vechile rânduieli, se repezără la seră să-i cântărească.

Iată-i acum însemnând în jurnal: „Cartofii iarovizați

semănați în pătrat au dat 1,500 kg. de fiecare cuib. Ceilalți 500 gr...”

În coșul cu roade pe care îl vor duce la expoziția școlilor din oraș se rânduiesc roșii coapte de câte 500 gr. fiecare, vinete și dovlecei mari.

Te vei întreba cum de-au reușit? Iți vor răspunde:

— Am altoit roșiile pe zărână, o plantă sălbatică, rezistentă la boli și care își adună provizii bogate de hrană. Și roșiile, vinetele noastre profită... Noi învățăm să transformăm natura plantelor așa cum ne-a învățat Miciurin.

Tatiana DORU

Barometrul arată presiunea scăzută

Dimineața de 8 Iulie, promitea o zi bună. Soarele se ridicase deasupra dealului, aruncând razele lui peste satul Pojorâta, ca niște sulite de foc. Nimeni n'ar fi crezut că în ziua aceasta care părea atât de frumoasă, ar putea să plouă. Numai grupa de servicii dela stațiunea meteorologică cunoștea acest lucru. Barometrul, termometrul, higrometrul, cât și direcția vântului, toate acestea anunțau schimbarea timpului. De cu seară, Erhan Laurenția care fusese de serviciu la stațiune, notase pe caetul buletinului, toate observațiile făcute cu o zi înainte:

— Barometrul arată presiunea în atmosferă scăzută, dela 772 la 760. Asta înseamnă că mâine va ploua. După observațiile făcute, ploaia va fi vijelioasă (însoțită de vânt). Laurenția, nu uită să anunțe și acasă la ea despre schimbarea timpului. Dar tatăl ei, nici nu voi să audă. Dimineața, cum se sculă se uită la cer:

— Ce îndrugi tu acolo verzi și uscate? Nu vezi ce zi frumoasă e? N'o să plouă astăzi și poate nici mâine.

Și după ce se mai uită încă odată, își luă coasa la spălare și o porni spre munte.

Trecuse de ora 12 iar tatăl cosea de zor. O căldură de-ai fi crezut că ești la gura unui cuptor încins, se așternuse peste tot. Dar Eftime Erhan cosea înalțe fără să-și ridice nici măcar privirile în sus. Deodată un tunet infundat îl făcu să stea pe loc.

— Ei drăcia dracului, își zise el mirat, să știți că fetița a avut dreptate. Ia te uită ce nori groși de ploaie s'au ridicat.

Vru să-și pregătească un adăpost de ploaie dar n'apucă să tale nici trei crengi de brad că ploaia și începuse, de-ai fi zis că toarnă cu găleata.

Acasă nu scoase o vorbă. După ce mâncă se duse la culcare. A doua zi, seara, Laurenția se întoarse dela școală foarte bucuroasă.

— Tată, spuse ea liniștită. Echipa de servicii dela stațiune, a aflat la buletinul meteorologic vreme bună. Barometrul arată presiunea 772 și asta înseamnă timp frumos.

Tatăl nu spuse nimic, dar în ziua următoare plecă din nou la coasă. Timpul se menținu bun mai multe zile în șir, așa că tatăl Laurenției își termină fânul de cosit și de strâns. De atunci Eftime Erhan de fiecare dată când vrea să plece la câmp, sau la pădure, întrebă:

— Ce mai spuse buletinul vostru Laurenția? Și fata îi dă îndată răspunsul.

Stațiunea meteorologică dela Școala de 7 ani din comuna Pojorâta raionul Câmpulung Moldovenesc, este cunoscută acum de către toți oamenii din sat, tineri și bătrâni.

Nimeni nu se mai apucă de un lucru mai serios, până nu dă pela școală să întrebe cum va fi vremea. Dacă echipa de fotbal vrea să joace Dumini-că, se interesează dacă vremea e favorabilă. Dacă tinerii vor să meargă pe munte după afine și smeură, trec mai întâi să citească buletinul meteorologic. La fel fac și cei care vor să meargă la coasă, la cartofi, sau în altă parte, știind că buletinul meteorologic dela școală anunță precis vreme bună sau rea.

Gh. NEGREA

tă. Dar grădinarii miciuriniști dela Palatul pionierilor împreună cu profesorul lor au găsit mijlocul. Au altoit pepenele pe dovleci. În curând

O experiență interesantă

Odată, într-o revistă, am citit că în Uniunea Sovietică s'au făcut niște experiențe cu creștere de plante în apă, fără să fie plantate în pământ. În apă se pune din când în când îngrășămintele de care are nevoie planta respectivă.

Am încercat și eu această experiență. Într'un șip de 100 gr. apă am pus două semințe de busuioc. Șipul cu apă l-am ținut la căldură până ce semințele au încolțit. De atunci plantele au crescut mereu de parcă ar fi trăit în cel mai prielnic sol. De curând, busuiocul meu crescut în apă a dat în floare. Am observat că cele două fire de busuioc consumă zilnic cam 75 centimetri cubi de apă.

Creșterea plantelor în apă mă pasionează acum. De altfel destul de interesantă. Cu ajutorul acestei metode, în miez de iarnă, poți să ai acasă, la fereastră, roșii cu fructe coapte.

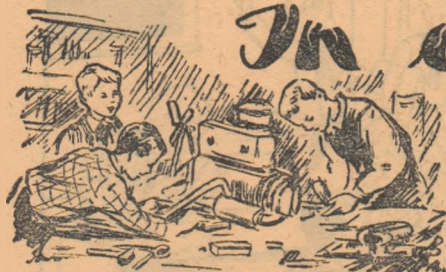
Dumitru VORNICU
comuna Grumăzești
raionul Tg. Neamț
regiunea Bacău

Insușește-ți tehnica!

În școală, în casele de pionieri, cu orișice prilej prielnic apropie-te cu dragoste de aparate de moloare. Insușește-ți tehnica.

În cercul tehnic

Bocănituri, zgomot de motoare, larmă. Am nimerit oare într'un atelier mecanic sau chiar în secția unei uzine? Da de unde! Ne aflăm la ușa cercului de auto-mecanică dela Palatul pionierilor din București. Și ca să ne convingem să deschidem ușa și să intrăm: o hală mare cu multe bancuri, iar pe bancuri menghine, chei, machete fel de fel.

— Dar pionierii unde sunt?

— Uite-i împrăștiați în grupuri pe la bancuri și foarte preocupați cu munca lor.

La un banc Stăncioiu Marin și Pop

Cornel confecționează niște chei. Ce-a fost mai greu au făcut. Privesc cheile cum sunt, așa neterminat și se bucură. Mai au puțin și se vor duce la tovarășul Ioan Radu, profesorul și responsabilul cercului, să-i arate că cheile lor sunt gata.

— Bravo băieți, le va zice tovarășul profesor.

— Ei, să auzi bravo din gura tovarășului profesor înseamnă că ai făcut o treabă bună, folositoare, își dă cu părerea Pop Cornel.

Și uite așa, dacă ai lua bancurile la rând, n'ai să găsești un pionier care să stea degeaba. Ce-o mai fi și cu pionierul Simionescu Gheorghe de pare așa agitat:

— Tovarășe profesor, tovarășe profesor,

— Ce-i ce-ați mai descoperit? răspunde vesel tovarășul Ioan Radu.

— Să vă spun... eu, Ioniță Lucian, și Niculescu Mircea, am găsit risipite niște roți, niște osii și toată caroseria unui autocamion. Noi ne-am gândit să-l reparăm. Ar fi păcat să-l lăsăm așa... e un „Ziss“.

Profesorul se uită la ei și nu-și putu stăpâni râsul: Simionescu vorbise cu atâta seriozitate încât te îndemna să crezi că e vorba de un „Ziss“ adevărat, și nu de o machetă. Răspunse apoi lui Simionescu pe un ton prefăcut serios.

— Dacă reușiți să-l puneți pe roate

vă dau voie să faceți voi cursa de rodaj.

Pionierul Simionescu Gheorghe, prietenu această glumă de încurajare, își luă băieții și se apucă de treabă.

— Cu ce începem? întrebă nerăbdător Ioniță Lucian.

— Reparam întâi toată caroseria, apoi osiile și roțile, și fixăm caroseria...

Trecură mai multe zile. Pe bancul din fundul halei, apăru caroseria gata, montată. Cum stătea așa, fără roți, băieților nu le plăcea. Părea un mic animal somnoros, cu picioarele ghemuite sub el.

Dar după alte câteva zile, cei trei pionieri treziră caroseria din somn, o urcară pe osiile cu roți, o fixară și erau gata de pornit... în rodaj.

Elvira POPAZU

La început de an școlar

Incearcă-ți istețimea!

EPIGRAME

Unul chiulangiu

Chiulu-i așa cum știe-oricine
Ce a mai molipsitoare boală.
Bolnavul, grijuliu, vezi bine,
De-aia nu merge nici la școală!

Unul răsfațat —
cărui bunica îi
duce ghiozdanul

Cu toate că-i voinic și mare
Bunica lui îl tot răsfață.
Priviți-l, doar un pas mai are:
Să-l ducă și pe el în brață!

Unuia care nu învață
sistematic

Când îl întrebuse taica într'o seară
Cum și-a planificat a învăța,
El și-a plecat urechea...
Vânt i-afară,
...I s'a părut că-l suflă cineva.

Unuia care nu se poartă
tovărășește cu cei mici

Cu importanță printre țânci
te miști,
Bați mingea lor și ...il cam piști...
Dar, cum zărești unul mai mare
Speli putina cu ndemănare...

Unui întârziat

"Ceasul iar a stat în loc!"
...Că scornești, o știm cu toții;
Ție nu-ți sună deloc
Ceasul punctualității!

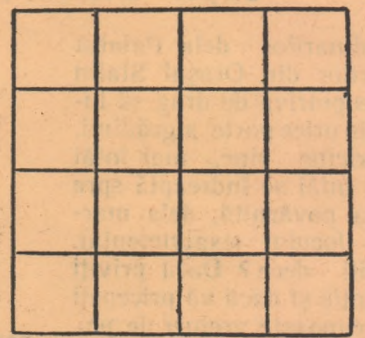
Unuia care-și ia multe
angajamente, dar nu le
respectă

Cum spune „Fac eu!” mai la toate,
Noi așteptăm să-și ia ntr'o zi
Și-angajamentul de-a'mplini
Angajamentele luate!

Unui neglijent

— Adă iute o pisică
Fiindcă „centrul” de Sică,
Din caiete-i făcu sdrênțe
Șoarecele neglijenței!

Pătrat

Așezați numerele înșirate mai jos, în cele 16 pătrățele în așa fel încât pe nicio coloană orizontală sau verticală să nu fie același număr de două sau de trei ori.
Numerele sunt: 1, 1, 1, 2, 2, 2, 3, 3, 3, 4, 4, 4, 5, 5, 5.

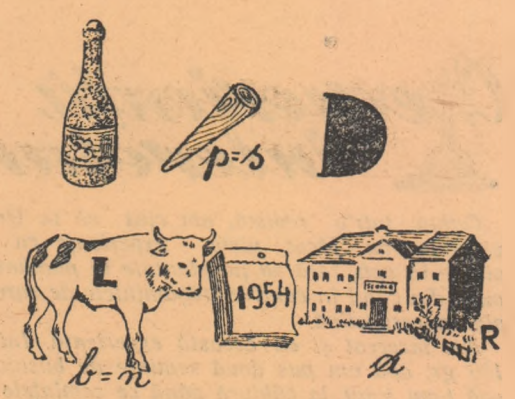
9 măști în... 10 rânduri

Așezați aceste 9 măști de Carnaval în 10 rânduri în așa fel încât în fiecare rând să fie câte trei măști.

Rebus

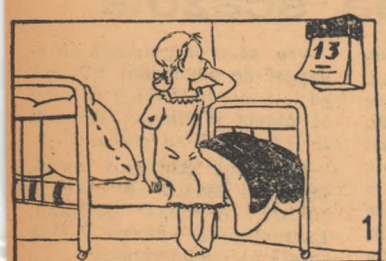
6, 6, 2, 4, 2, 6

Deslegând rebusul veți găsi o unare pentru toți școlarii patriei noastre.
(Cifrele de sub titlu arată câte litere are fiecare cuvânt).

Din lac în puț

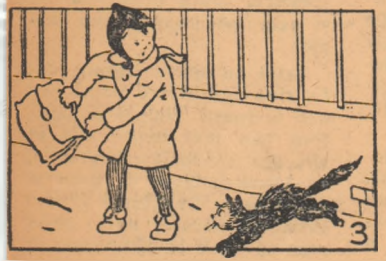
(INTAMPLARI DIN ANUL TRECUT)

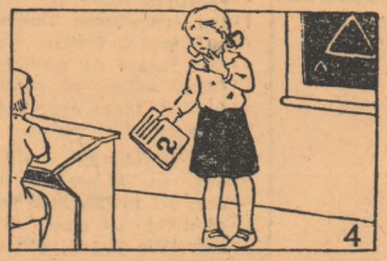
Treisprezece! Vai de mine
Asta-i zi cu piază rea!
Cine azi la școală vine
O pășește, zău așa.

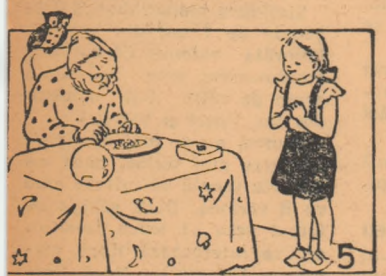
Mi-a ieșit cu gol înainte...
Ghinion avea-voi, sigur.
Oare n'ar fi mai cuminte
Să lipsesc și azi? Desigur...

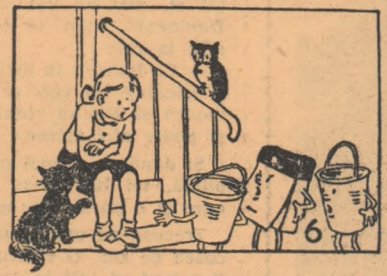
Uite, o pisică neagră
Calea-mi taie, fioroasă.
Rău la școală o să-mi meargă...
Deci, mai bine stau acasă.

C'am luat 2 la geometrie
Doar Cristina e de vină:
Rău ca să îmi meargă mie
P-mnii strănși în bancă ține!

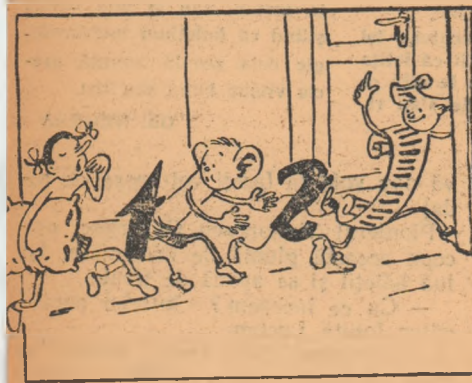
— Ghicitoare, spune, spune,
La examen am să trec?
— Bobil mei vestesc anume
C'ai să treci, cum înțeleg...

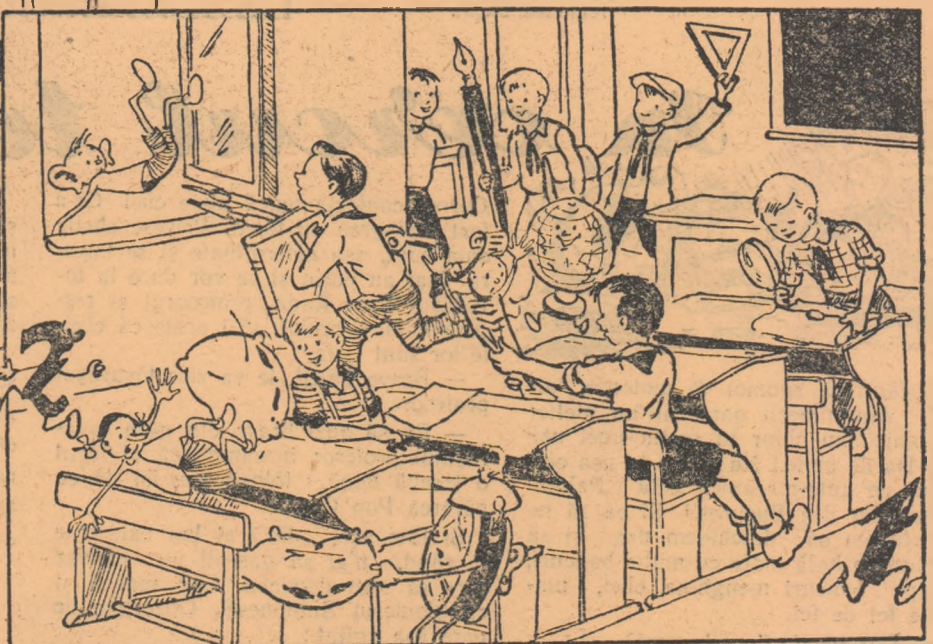
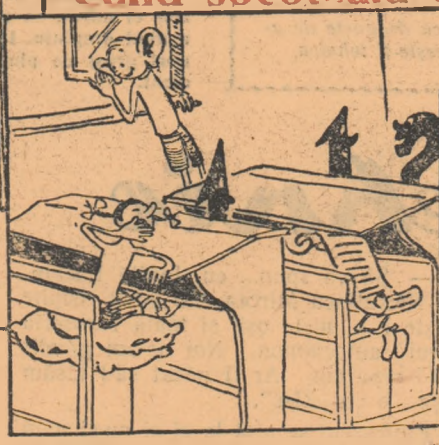
— Repetentă c'ai rămas
Nu ne cere socoteală!
Ce, de mâneacă te-am tras
Să chiulești un an de școală?!

Când socoteala de acasă nu se potrivește

cu cea... de la școală!

Mai întâi au stat și s'au socotit:
— Dacă mergem acum avem sorți de
bândă — foșni Fițuica.
— Chiar așa e, sări cu glas pițigăiat
nota 2. Catalogul, acum la început de an, e gol. Nu-l ocupă nici 5 nici 4. Il
vom ocupa noi: eu și fratele meu!!
— Punem stăpânire pe întreaga clasă, șueră Sușlatul. Să pornim!
Și au pornit. Ce-i drept, le-a fost cam greu s'o urnească pe „domni-
soara” Lene dar fără ea nu puteau să... facă nicio treabă.
La școală, fiecare și-a ales locul după preferință.
Dar vai ce se întâmplă?
— Săriți, ajutor! — urlă Lenea înspăimântată de ceea ce-i văd ochii.
— Ajutooor! — țipă și Sușlatul cu glasul lui șuerător.
După cum se vede pionierii n'au venit singuri la școală. I-au însoțit
rieșenii.

Desen de: BURSCHI